

ACH, BOŽE MŮJ

TEXT: JOHANN W. FRANCK † 1710

331

HUDBA: JOHANN CRÜGER † 1662

Ach, Bo - že můj, já jsem zblou - dil
ve - li - ké je, neb jsem cho - dil
a bře - me - no hří - chů mých
po ne - pra - vých ce - stách svých;
pro - to chtěl bych před hně - vem tvým
u - té - ci, a - le kam ne - vím.

2. Byť bych se kamkoli schoval, / Ty jsi všude přítomný, / bych se také přestěhoval / do daleké krajiny, / bych měl křídla holubice, / však mne najde tvá pravice
3. Proto jen vyznati musím: / Pane, hřešil jsem těžce, / avšak Tě pokorně prosím, / nezemítej mne přece, / ať hříchy mé hněvu tvého / nerozněcují věčného.
4. Může-li člověk mořského / písku kdy v počtu míti? / Tak bezbožnost srdce mého / kdo může vysloviti? / Kdo by moh' mé nepravosti / vypočítat od mladosti?
5. Ale, Kriste, tvé trápení, / tvá krev je lékářství mé, / v ranách tvých mám potěšení, / i když smutné srdce mé; / proto chci v Tebe doufat / a do tvých ran se skrývat.
6. Jezu, já na Tě uvalím / břemeno všech hříchů mých, / posilňuj Ty mne, když jsem mdlým, / umyj duši jako sním. / Duch tvůj necht' mne naplňuje / a v dobrém vždy utvrzuje.